

hedsreglerne ikke skal opfattes som en straf til de arbejdsløse. Det er ikke et udtryk for, at vi tror, at mange arbejdsløse ikke gider arbejde eller ikke ønsker at arbejde. Det er for at vinde folkelig forståelse for dagpengesystemet, så vi ikke kommer i den situation, at nogle mennesker siger: Hvorfor skal vi dog betale til det, når vi kan se, at de arbejdsløse ikke passer til de job, der er ledige. Det er efter vores opfattelse bastionen mod tanker om en generel nedsættelse af dagpengene, og jeg har tidligere i dag understreget, at vi siger nej til en generel nedsættelse. Vi mener ikke, det er rimeligt at skabe flere sociale problemer i Danmark, hvad det ville gøre for de uskyldigt ramte, hvis man nedsatte dagpengene generelt.

Vi glæder os som sagt over, at orlovsordningerne er forlænget, og det er de jo bl.a., fordi det er ganske gode ordninger. Uddannelsesorloven er med til at skabe fleksibilitet på arbejdsmarkedet; den er med til at sørge for den efteruddannelse af arbejdsstyrken, der gør, at konkurrenceevnen og det danske erhvervslivs konkurrencemuligheder stadig væk er i front.

Børnepasningsorloven er vi tilfredse med, bl.a. af familiepolitiske grunde. Det er meget vigtigt, at man får mulighed for at give sig tid til sine børn, og sabbatordningen giver en fornuftig omfordeling af arbejdskraften på et tidspunkt, hvor der er arbejdsløshed. Vi har aldrig helt kunnet forstå, hvorfor man skulle fastholde en række mennesker i arbejdsløshed, der gerne vil arbejde, mens vi samtidig ville have nogle på arbejdsmarkedet, som godt kunne ønske at bruge deres tid til noget andet i en periode. Derfor er vi tilhængere af sabbatloven, lige så længe der er stor arbejdsløshed, og det er klart, at hvis den er fjernet på et tidspunkt, så må vi tage de regler op til diskussion igen og se hvordan og hvorledes, men at det er en rigtig politik i en periode med stor arbejdsløshed, er der ingen diskussion om.

Så til den stramning af reglerne, der nu er sket. Javel, vi erkender, at det er mindre favorabelt nu at gå på orlov, end det var før, men dér vil jeg godt bede om, at man stadig væk husker, at alternativet til den ordning, der er nu, ville være et udløb af orlovsordningerne og dermed et opgør med orlovstanken, og det er vi glade for ikke kom.

Den øgede uddannelsesindsats og efteruddannelse er jo målrettet indrettet, sådan at vi kan sikre, at mennesker i fremtiden kan passe til de job, der er ledige. Vi mener, det er meget vigtig-

tigt, at arbejdsformidlingen og arbejdsmarkedet generelt planlægger og melder ud, sådan at vi kan give den efteruddannelse, der gør, at man kan komme i arbejde. Det kræver altså også en planlægning hos erhvervslivet. Det kræver, at man ikke kommer i sidste øjeblik og siger, at nu skal vi for resten bruge et menneske med den og den uddannelse. Der skal selvfølgelig være tid til, at man kan nå at indrette systemet, og det håber jeg at erhvervslivets parter også er indstillet på, og at man har den fleksibilitet.

Men det er nu CD's opfattelse, at uddannelse ikke løser alle de her problemer. For det første er der et pres udefra på, at de mere manuelle job fjernes, fordi vi kommer i en konkurrencesituation med Fjernøsten, med Østlandene eller med andre lavtlønsområder. Det gør, at vi for nogle meget manuelle jobs vedkommende ikke vil kunne konkurrere i fremtiden.

For det andet er der jo altså mennesker, der enten aldersmæssigt, eller fordi de er mere praktisk orienterede, ikke har lyst til eller mulighed for at gå ind i en uddannelse. Her er vi altså nødt til stadig væk at holde fast i, at servicesektoren er det, der også kan være med til at skabe job i Danmark.

Vi har bemærket, at der i de sidste dage er kommet kritik fra vismændenes side omkring servicesektoren og styrkelsen af den. Vi har også bemærket, at en enkelt toppolitiker har udtalt, at han ikke tror, det løser noget som helst. Men Europa arbejder altså med servicesektoren; andre steder er der rent faktisk ønsker om at prioritere den højt. Jeg vil godt citere EU's socialkommissær, Pádraig Flynn, som for nylig sagde:

»Der er ting, vi kan gøre for at udvikle nye job for dem med lav uddannelse. En af dem er at opmuntre husholdninger og virksomheder til at bruge mere på arbejdsintensiv service, rengøring, reparation, vedligeholdelse og børnepasning gennem skatteændringer og tilskud.«

Vi ved, at EU's industriministre har udtalt nøjagtig det samme, nemlig at servicesektoren er noget af det, der skal være med til at skabe job i de europæiske samfund. I Frankrig har man en fradragsordning på det her område; den er blevet en forrygende succes, som gennem nogle år har skabt ganske mange arbejdspladser. Amerikanske økonomer peger også på, at det er servicesektoren og udviklingen dér, som er fundamentet for at skabe nye job i de vestlige samfund. Derfor er udviklingen i servicesektoren fremtiden.

Dér må jeg så sige, at vi i CD erkender, at